

Behandling, og de, der gjaldt for 3die Behandling, skulde gjælde for 2den Behandling, 4) at Sagen skulde derefter oversendes det andet Thing og der behandles paa samme Maade, 5) at forsaavidt begge Thing ikke i alle Punkter kunde komme til Overensstemmelse, skulde der forholdes paa den i Forretningsordenen anførte Maade med Hensyn til andre Sager, og 6) at de endelige Beslutninger, der toges, skulde underskrives og erpederes af begge Things Formænd. Denne for Statsregnskabet for 1850—51 saaledes vedtagne Behandlingsmaade er senere bleven fulgt for de følgende Regnskaber indtil det for 1854—55.

Da jeg ikke finder Grund til at fremkomme med noget Forslag af anden Veffaffenhed end det, der hidtil har været fulgt, gaaer Formandens Forslag ud paa, at den samme Behandlingsmaade ogsaa skal være gjældende for Revisionsberetningen med Hensyn til Statsregnskabet for 18^{55/56}.

Afgjørelsen af dette Forslag kan ifølge Forretningsordenen ikke finde Sted i dette Møde, men maa blive at tage i et kommende Møde. Jeg skal gjentage, hvad jeg sidst yttrede, at

dette Forslag ikke kan betragtes som endelig afgjort, førend en lignende Beslutning er tagen af det andet Thing. Jeg veed ikke, om Noget ønsker at yttre sig? (Ophold). Forslaget vil saaledes finde sin Afgjørelse i næste Møde.

Jeg skal derefter opgive Dagsordenen for det næste Møde imorgen Kl. 2; den vil være

1) Indenrigsministeren forelægger:

„Udkast til Lov angaaende nogle nærmere Bestemmelser med Hensyn til Sneefastningsarbejdet.“

2) Afgjørelse af Formandens Forslag angaaende Behandlingsmaaden af den af de lønede Revisorer til Rigsdagens Beslutning affattede Revisionsberetning med Hensyn til Regnskabet for 1855—56.

Mødet hævet Kl. 3^{1/4}.